



V Bruselu dne 13.7.2017
COM(2017) 375 final

2017/0158 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o dovozu kulturních statků

{ SWD(2017) 262 final }

{ SWD(2017) 263 final }

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

V rámci Evropského programu pro bezpečnost z roku 2015¹ a akčního plánu pro zesílení boje proti financování terorismu z roku 2016² Komise oznámila, že připraví legislativní návrh zabývající se nedovoleným obchodem s kulturními statky. Evropský parlament a Rada Evropský program pro bezpečnost³ a akční plán uvítaly a požádaly o ještě intenzivnější práci⁴. Dne 15. března 2017 byla přijata směrnice o boji proti terorismu, která obsahuje ustanovení o trestních sankcích pro osoby nebo subjekty poskytující materiální podporu terorismu⁵.

Úmysl připravit legislativní návrh byl oznámen také ve společném sdělení Evropské komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Evropskému parlamentu a Radě nazvaném Směrem ke strategii EU pro mezinárodní kulturní vztahy⁶.

Z globálního hlediska je třeba tento návrh vnímat v kontextu prohlášení vedoucích představitelů skupiny G20 ze dne 8. července 2017⁷, v němž potvrdili svůj závazek bojovat proti financování terorismu z alternativních zdrojů, včetně loupění a pašování starožitností.

Nařízení a níže popsaná opatření reagují rovněž na usnesení Evropského parlamentu ze dne 30. dubna 2015 o ničení kulturních památek příslušníky ISIS/Dá'iš, v němž se požadovala mimo jiné důkladná opatření k narušení nedovoleného obchodu s kulturními statky a vypracování evropských vzdělávacích programů pro soudce, policisty a celníky, státní správu a obecněji účastníky trhu, jakož i informační kampaně, které budou odrazovat od nákupu a prodeje kulturních statků pocházejících z nezákonného obchodu.

Rada ve svých závěrech ze dne 12. února 2016 připomenula, že je důležité urychleně zintenzivnit boj proti nedovolenému obchodování s kulturními statky, a vyzvala Komisi, aby co nejdříve předložila návrhy legislativních opatření týkajících se této problematiky.

Dne 24. března 2017 Rada bezpečnosti OSN v rezoluci č. 2347 (2017)⁸ členské státy požádala, aby přijaly opatření k zamezení nezákonnému a nedovolenému obchodu s kulturními statky, zejména v případě, pocházejí-li z oblastí postižených ozbrojeným konfliktem a obchodují-li s nimi teroristické skupiny. V březnu 2017 ministři kultury zemí skupiny G7 všechny státy vyzvali, aby zakázaly přeshraniční nedovolený obchod s uloupenými kulturními statky, a současně zdůraznili význam užší spolupráce mezi mezinárodními justičními a donucovacími orgány⁹.

¹ COM(2015) 185 final ze dne 28. dubna 2015.

² Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o akčním plánu pro zesílení boje proti financování terorismu (COM(2016) 50 final) ze dne 2. února 2016.

³ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 9. července 2015 o Evropském programu pro bezpečnost (2015/2697 (RSP)).

⁴ Závěry Evropské rady ze dne 18. prosince 2015.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV, Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6.

⁶ JOIN(2016) 29 final.

⁷ <https://www.g20.org/gipfeldokumente/G20-leaders-declaration.pdf>

⁸ <http://unscr.com/en/resolutions/doc/2347>

⁹ http://www.beniculturali.it/mibac/multimedia/MiBAC/documents/1490881204940_DECLARATION-Dichiarazione.pdf

V Římském prohlášení ze dne 25. března 2017 vedoucí představitelé 27 členských států a orgánů EU znovu potvrdili svůj závazek chránit kulturní dědictví a kulturní rozmanitost. Boj proti nedovolenému obchodu s kulturními statky bude klíčovým evropským opatřením rovněž v rámci Evropského roku kulturního dědictví 2018.

Tato iniciativa má zabránit dovozu kulturních statků nelegálně vyvezených ze třetí země do EU a jejich uskladnění v EU, což zajistí omezení nedovoleného obchodu s kulturními statky, boj proti financování terorismu a ochranu kulturního dědictví, zejména v případě archeologických předmětů v zemích původu, které jsou postiženy ozbrojeným konfliktem. Za tímto účelem se navrhuje: stanovit společnou definici kulturních statků při dovozu; zajistit, aby dovozci postupovali při pořizování kulturních statků ze třetích zemí s náležitou péčí; určit standardizované informace k osvědčení legálního původu kulturních statků; poskytnout účinné prostředky odrazující od nedovoleného obchodu a prosazovat aktivní zapojení zúčastněných stran do ochrany kulturního dědictví.

Návrh není navázán na REFIT.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Společná pravidla pro dovoz kulturních statků ze třetích zemí v současnosti neexistují vyjma nařízení Rady (ES) č. 1210/2003¹⁰ ze dne 7. července 2003 o některých zvláštních omezeních hospodářských a finančních vztahů s Irákem a nařízení Rady (EU) č. 36/2012¹¹ o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, jež zakazují obchod s kulturními statky uskutečňovaný s těmito zeměmi. Iniciativa má doplnit jak tato dvě opatření, tak i platné právní předpisy EU týkající se vývozu kulturních statků (nařízení (ES) č. 116/2009¹²).

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Navrhované nařízení doplňuje právní rámec EU pro obchodování s kulturními statky, který doposud zahrnoval pouze právní předpisy o vývozu kulturních statků¹³ a o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu¹⁴. S ohledem na dovoz byl omezen na opatření omezující obchod s kulturními statky pocházejícími z Iráku a Sýrie.

Provádění ustanovení obsažených v nařízení bude doprovázeno řadou opatření EU (jejichž realizace již probíhá, nebo bude brzy zahájena), které se zabývají faktory ovlivňujícími jak nabídku kulturních statků, s nimiž se obchoduje nezákonně, tak i poptávku po těchto statcích, jako je nestejná úroveň připravenosti a uplatňování norem náležité péče v členských státech a nedostatečná kapacita v některých zemích původu nedovoleného obchodu, zejména v zemích s nestabilní situací.

Boj proti nedovolenému obchodu s kulturními statky je součástí boje EU proti organizované trestné činnosti. Na základě rozhodnutí Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 18. května 2017¹⁵ bude mezi donucovacími orgány pokračovat hlubší operativní spolupráce v rámci **politického cyklu EU pro boj proti závažné a organizované trestné činnosti** na období 2018–2021.

¹⁰ Úř. věst. L 169, 8.7.2003, s. 6.

¹¹ Úř. věst. L 16, 19.1.2012, s. 1.

¹² Nařízení Rady (ES) č. 116/2009 ze dne 18. prosince 2008 o vývozu kulturních statků; Úř. věst. L 39, 10.2.2009, s. 1.

¹³ Úř. věst. L 324, 22.11.2012, s. 1.

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/EU ze dne 15. května 2014 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 (přepřpracované znění); Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 1.

¹⁵ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8654-2017-INIT/cs/pdf>

Prostřednictvím pilotního projektu bude EU v letech 2017–2018 spolupracovat s Organizací OSN pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) na návrhu **vzdělávacích modulů týkajících se nedovoleného obchodu s kulturními statky, které budou určeny příslušným profesním skupinám, včetně příslušníků policie**. V rámci téhož pilotního projektu bude financována také komplexní studie zabývající se rozměry nedovoleného obchodu s kulturními statky, jež se zaměří na trasy, objemy a postupy nedovoleného obchodu a na využívání nových technologií v boji proti tomuto obchodu.

Prostřednictvím **nástroje EU pro technickou pomoc a výměnu informací (TAIEX)** je zajištěno rovněž budování kapacit donucovacích orgánů. V minulých letech byla uspořádána řada pracovních setkání zabývajících se bojem proti nedovolenému obchodu s kulturními statky: například v Bývalé jugoslávské republice Makedonie, Turecku, Kosovu, Bosně a Hercegovině a Srbsku. Pomoc v rámci TAIEX, která byla kdysi dostupná pouze v zemích evropského sousedství, může být nyní poskytnuta i kdekoli jinde ve světě.

Odborníci na kulturní dědictví se v rostoucí míře účastní společných misí EU, OSN a Světové banky k posouzení potřeb v době po skončení katastrof a posouzení obnovy a nastolení míru, aby pomohli posoudit škody na kulturním dědictví a rizika s ním spojená, včetně nedovoleného obchodu.

Tento seznam iniciativ není úplný. V blízké budoucnosti budou zavedena další opatření, která provádění navrhovaného nařízení usnadní a podpoří jeho cíle.

Návrh je rovněž v souladu s ostatními politikami Unie a přispívá k nim, zejména co se týká:

- *Evropského programu pro bezpečnost*¹⁶, který zdůrazňuje význam boje proti terorismu a organizované trestné činnosti,
- akčního plánu pro zesílení boje proti financování terorismu, který uvádí řadu politických a právních iniciativ (včetně tohoto návrhu), jež mají být přijaty v rámci komplexního přístupu v této oblasti, a
- směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV o boji proti terorismu, jež obsahuje ustanovení o trestních sankcích pro osoby nebo subjekty poskytující materiální podporu terorismu.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Podle článků 3 a 207 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) má EU výlučnou pravomoc v oblasti obchodní politiky a celních předpisů, jako jsou opatření celní kontroly při dovozu.

Podle článku 207 SFEU mohou Evropský parlament a Rada přijímat řádným legislativním postupem formou nařízení opatření vymezující rámec pro provádění společné obchodní politiky. Tak je tomu například v případě nařízení (ES) č. 116/2009 o vývozu kulturních statků, které bylo přijato na základě článku 207 SFEU.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Nevztahuje se na tento návrh.

¹⁶ COM(2015) 185 final.

- **Proporcionalita**

Upřednostňovaná volba politiky spojuje regulační a neregulační možnosti politiky. Oblast působnosti navrhovaného regulačního opatření zahrnuje širokou typologii kulturních statků, aniž by bylo bráněno legálnímu obchodu, a to v důsledku požadavku, aby jejich stáří bylo minimálně 250 let. Tento požadavek na minimální stáří kulturních statků je přiměřený a v souladu s předpisy platnými v některých jiných jurisdikcích a pomůže zajistit, aby se na mezinárodní úrovni uplatňoval konzistentní přístup. Mimoto se liší úroveň kontroly před vstupem na celní území Unie, a to podle vnímaného rizika drancování u určitých kategorií kulturních statků, jako jsou archeologické nálezy nebo části památek.

Viz aspekty proporcionality ve zprávě o posouzení dopadů, zejména oddíly 7.3.5 a 7.4.4 této zprávy.

- **Volba nástroje**

V daném případě je vhodným nástrojem nařízení Evropského parlamentu a Rady v souladu s článkem 207 SFEU, který je právním základem tohoto návrhu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení ex post / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

V současnosti se na dovoz kulturních statků nevztahují žádné platné právní předpisy EU, tento návrh proto nesouvisí s hodnocením ex post ani kontrolami účelnosti.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise uspořádala tyto konzultace se zúčastněnými stranami:

1. Otevřenou veřejnou konzultaci¹⁷ na portálu Europa, v jejímž rámci mohly všechny zúčastněné strany zasílat své příspěvky v období od 23. října 2016 do 23. ledna 2017. Dotazník byl navržen tak, aby zjistil názory a stanoviska těchto kategorií zúčastněných stran: občané, podniky, profesní sdružení a zástupci zájmových skupin, nevládní organizace a občanská společnost, orgány veřejné moci. Dotazník se zaměřoval na otázku nedovoleného obchodu s kulturními statky; opatření, která by měla být s ohledem na dovoz kulturních statků přijata v rámci boje proti nedovolenému obchodu a financování terorismu, dopady a parametry možných legislativních opatření. Komise obdržela celkem 305 příspěvků:

Ačkoliv přijetí celních předpisů týkajících se dovozu ze strany Unie je silně podporováno, pokud jde o otázku, zda tato opatření přispějí k boji proti organizované trestné činnosti a financování terorismu, jsou názory rozdílnější; podniky se většinou domnívají, že nikoli. Za nedostatek stávajícího systému se považují problémy při zjišťování legálního původu. Za hlavní kritéria pro vymezení kulturních statků, na něž by se mělo opatření vztahovat, se považuje vzácnost, historická/vzdělávací hodnota, stáří a to, zda dotyčný kulturní statek pochází z oblasti, ve které probíhá konflikt. Zdá se, že podniky upřednostňují opatření, která na ochranu svého dědictví přijmou především vyvážející země, a to s pomocí EU, zatímco orgány veřejné moci a občanská společnost důrazně podporují právní předpisy Unie, které celním orgánům umožní zabránit vstupu nelegálních kulturních statků do EU.

Co se týká požadavků na doklady k prokázání legálního původu, zdá se, že podniky podporují většinou formu autocertifikace (přísežné prohlášení), zatímco orgány veřejné moci

¹⁷ Souhrnná zpráva o konzultaci viz: https://ec.europa.eu/info/consultations_cs

upřednostňují vývozní osvědčení (ve skutečnosti z písemných podání vyplývá, že by upřednostňovaly vydávání dovozních licencí na základě vývozních osvědčení).

2. Komise uspořádala také tři zasedání skupiny odborníků na celní problematiku související s kulturními statky (zástupci celních a kulturních orgánů z členských států), na nichž byla iniciativa představena, načež následovala intenzivní výměna názorů a diskuse ohledně různých problémů a cílů. Delegáti členských států byli rovněž vyzváni, aby svá stanoviska k jednotlivým možnostem předložili písemně, a řada z nich tak učinila. Ačkoliv všechny členské státy souhlasí s tím, že je třeba přijmout opatření při dovozu, podpora konkrétní volby opatření se liší. Velká skupina členských států uvedla, že upřednostňuje dovozní licence pro omezený počet kategorií kulturních statků, a sice pro ty, které jsou v současné geopolitické situaci ohroženy nejvíce.

3. U celních a kulturních orgánů členských států byl proveden rovněž průzkum ohledně možných či očekávaných dopadů různých regulačních opatření na správní orgány (náklady či jiná zátěž).

Z celkem šestnácti obdržených odpovědí jich dvanáct obsahovalo částečné informace ohledně toho, kolik času bude zapotřebí k splnění formalit spojených s regulačními možnostmi politiky. Většina členských států nebyla schopna odhady poskytnout a uvedla, že struktura jejich stávajícího systému a postupů toto neumožňuje. Výsledky (odpovědi extrapolované s použitím standardního nákladového modelu) byly do značné míry neprůkazné, jelikož poskytnuté odhady se týkaly pouze některých možností politiky a jiných nikoli.

4. Průzkum provedl rovněž externí dodavatel v rámci studie nazvané „Boj proti nedovolenému obchodu s kulturními statky: analýza celních záležitostí v EU“¹⁸. Podnikům, sdružením, orgánům veřejné moci a mezinárodním organizacím byly zaslány podrobné dotazníky. Závěry průzkumu obsažené ve studii byly použity ve zprávě o posouzení dopadů, většinou závěry týkající se zkušeností s prováděním nařízení EU o vývozu kulturních statků a dvou nařízení EU o sankcích vztahujících se na Irák a Sýrii.

• **Posouzení dopadů**

Bylo provedeno posouzení dopadů¹⁹ a Výbor pro kontrolu regulace vydal nejprve záporné stanovisko²⁰, poté kladné stanovisko²¹ k opětovně předloženému návrhu, který následoval po revizi vymezení problému a stanovených cílů a poskytnutí srozumitelnějšího a lépe strukturovaného vysvětlení zvažovaných možností politiky a jejich obsahu.

Možnosti, které byly zvoleny k řešení zjištěných problémů, jsou slučitelné a zabrání dovozu kulturních statků vyvezených ze třetí země nelegálně a jejich uskladnění v EU; zajistí tudíž omezení nedovoleného obchodu s kulturními statky, boj proti financování terorismu a ochranu kulturního dědictví, zejména v zemích původu, které jsou postiženy ozbrojeným konfliktem. Očekává se, že tohoto hlavního cíle bude dosaženo, aniž by vznikla zbytečná administrativní zátěž. Konkrétně to bude zajištěno prostřednictvím:

1. zvyšování informovanosti potenciálních kupujících, zejména turistů a cestujících, a celních a jiných donucovacích orgánů;

¹⁸ Dosud nezveřejněno.

¹⁹ Viz: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&language=cs>

²⁰ Viz: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&language=cs>

²¹ Viz: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&language=cs>

2. nařízení, které stanoví opatření celní kontroly vztahující se na kulturní statky, jež jsou v celním prohlášení navrženy na propuštění do volného oběhu nebo jiného zvláštního celního režimu (např. svobodného pásma), s výjimkou zboží v tranzitu. Kontroly se týkají kulturních statků, jak jsou vymezeny v Úmluvě Mezinárodního ústavu pro sjednocení soukromého práva UNIDROIT o kradených nebo protiprávně vyvezených kulturních statcích z roku 1995, s minimálním stářím 250 let. U těchto kulturních statků musí osoba, která je chce dovést na celní území Unie, předložit níže uvedené doklady k prokázání jejich legálního původu, tj. legálního vývozu ze země původu:

– v případě archeologických předmětů, částí památek, které byly rozebrány, a vzácných rukopisů a prvotisků musí dotyčná osoba požádat příslušný orgán, který za tímto účelem určil členský stát vstupu, o udělení dovozní licence a předložit doklad o legálním vývozu těchto kulturních statků ze země původu,

– u všech ostatních kulturních statků musí dotyčná osoba předložit celním orgánům podepsané prohlášení (přísežné prohlášení), které potvrzuje, že kulturní statky byly ze země původu vyvezeny legálně, a k němuž je přiložen jednotný identifikační doklad podle standardu Object ID, který dotyčný předmět podrobně popisuje. Celní orgány tyto doklady zaregistrují a uchovávají jejich kopii.

Očekává se, že zvolené možnosti politiky dosáhnou výše uvedeného hlavního cíle i řady specifických cílů:

Zvolením definice kulturních statků podle úmluvy UNIDROIT z roku 1995 spolu s požadavkem na minimální stáří 250 let zavádí tato možnost společnou definici kulturních statků v rámci dovozu, která je přiměřená s ohledem na potřebnou ochranu (široká typologie kulturních statků), aniž by bylo bráněno legálnímu obchodu. Požadavek na poskytnutí informací o kulturním statku a jeho původu, a to podáním žádosti o dovozní licenci nebo vyplněním formuláře jednotného dokladu Object ID, zajišťuje, aby kupující a dovozci v EU postupovali s náležitou péčí, pokud jde o legální původ kulturních statků dovážených do EU. Požadavky na jednotnou dokumentaci při dovozu, pokud jde o totožnost kulturních statků dovážených do EU, současně značně usnadní celní kontroly. Stanovení sankcí za porušení předpisů (přijatých členskými státy) představuje účinnější prostředek odrazující od nedovoleného obchodu s kulturními statky.

Volba této možnosti politiky je zcela v souladu s nutností důrazně reagovat na zvýšené riziko u některých kategorií kulturních statků, u nichž vzhledem k jejich povaze přímo hrozí ztráta nebo rozptýlení, zejména u archeologického dědictví. Současně se jedná rovněž o kulturní statky, na které se zaměřují teroristé a jiné válečnické skupiny za účelem financování svých činností. Pokud jde o náklady na dodržování předpisů, mohou vzniknout určité náklady spojené s přípravou žádosti o dovozní licenci pro tyto kulturní statky, ty však představují pouze velmi malý zlomek²² dovozu kulturních statků.

Tato možnost je přiměřená s ohledem na stanovené cíle, jelikož ukládá požadavky na certifikaci při dovozu v souladu s relativními riziky a lze ji snadno přizpůsobit měnící se situaci a profilům nedovoleného obchodu.

²² Vzhledem k neexistenci podrobných podpoložek celní nomenklatury pro kulturní statky jsou statistické (a tudíž kvantitativní) údaje omezené a nejsou dostatečně přesné. Kapitola 97 harmonizovaného systému zahrnující „umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti“ neobsahuje dostatek podpoložek, aby bylo možno shromažďovat údaje o obchodu pro konkrétní kategorie kulturních statků. Provedené posouzení je proto převážně kvalitativní.

Pořádání informačních kampaní pro potenciální kupující a celní a jiné donucovací orgány podpoří aktivní zapojení zúčastněných stran do omezování nedovoleného obchodu.

- **Základní práva**

Plánovaná opatření budou mít pravděpodobně dopad na níže uvedená práva, která jsou zakotvena v následujících člancích Listiny základních práv EU (dále jen „Listina“):

- svoboda podnikání (článek 16 Listiny) a
- právo na vlastnictví (článek 17 Listiny).

V případě podezření na nepravdivá prohlášení v souvislosti s kulturními statky mohou orgány rozhodnout o dočasném zadržení kulturních statků, což bude mít dopad na právo na vlastnictví a svobodu podnikání.

V článku 52 Listiny je uvedeno, že jakékoli omezení výkonu práv a svobod musí být stanoveno zákonem, respektovat podstatu těchto práv a svobod, odpovídat cílům obecného zájmu, které uznává Unie, a být přiměřené.

Opatření zajišťují náležitou rovnováhu mezi příslušnými právy a oprávněnými zájmy společnosti, neboť jejich přístup je účinný (splňují svůj účel), mají však na dotyčná práva co nejmenší dopad.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné významné dopady na rozpočet Evropské unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Komisi bude svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty za účelem stanovení konkrétních formulářů, které se budou používat (např. formulářů licencí, formulářů žádostí, znění přísěžného prohlášení atd.) a příslušných podrobných údajů o postupu.

Komise bude sledovat účinnost právního nástroje a jeho prováděcích předpisů v úzké spolupráci s členskými státy. Průběžné a systematické monitorování umožní zjistit, zda je návrh politiky uplatňován podle očekávání, a zabývat se včas problémy s jeho prováděním.

Sběr faktických údajů ze strany členských států poskytne základ pro budoucí hodnocení nařízení a bude se řídit těmito sledovanými ukazateli:

- statistické údaje o zaregistrovaných prohlášeních dovozců zaslané Komisi,
- kontroly provedené v případech, kdy bylo podáno prohlášení dovozce a existovaly pochybnosti ohledně jeho správnosti,
- počty podaných žádostí o dovozní licenci a počty zamítnutých žádostí,
- relevantní statistické údaje o obchodních tocích kulturních statků (např. země, z nichž jsou kulturní statky odesílány do EU nejčastěji),
- počty případů, kdy byly kulturní statky zadrženy za účelem dalších kontrol, včetně odborného posouzení, a
- sankce stanovené a ukládané členskými státy.

Vypracování²³ vhodných podpoložek celní nomenklatury v budoucnu umožní sledovat tyto obchodní toky přesněji a shromažďovat konkrétnější statistické údaje o počtu a druhu kulturních statků, které vstupují na celní území Unie.

Komise vypracuje na základě informací poskytnutých členskými státy hodnotící zprávu, která bude předložena Evropskému parlamentu a Radě, a to po třech letech ode dne použitelnosti tohoto nařízení a poté každých pět let. V rámci hodnocení nařízení by mělo být posouzeno, nakolik byly cíle splněny. Výsledky hodnocení by mohly být sděleny ostatním evropským orgánům ve formě zprávy.

Účinnost doprovodných, nelegislativních opatření bude posouzena v rámci hodnocení *ex post* týkajícího se informačních kampaní a vzdělávání.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 upravuje předmět nařízení a jeho oblast působnosti.

Článek 2 obsahuje řadu definic pojmů použitých pro účely nařízení.

Článek 3 stanoví zásadu, podle níž je vstup kulturních statků na celní území Unie přípustný pouze tehdy, byla-li pro ně získána dovozní licence nebo je-li předloženo prohlášení dovozce. Kulturní statky však mohou vstoupit dočasně za účelem výstav nebo akademického a vědeckého výzkumu či v případech, kdy potřebují dočasnou ochranu před zničením a ztrátou, je-li země původu postižena ozbrojeným konfliktem nebo přírodní pohromou.

Článek 4 stanoví případy, kdy se vyžaduje dovozní licence, osobu, která o ni musí požádat, příslušné podmínky a postupy a orgán členského státu, u něhož ji lze získat. Aby se zamezilo obcházení daných ustanovení, mělo by se v případě, kdy země vývozu není zemí, v níž byl předmět nalezen nebo vytvořen (tj. zemí původu), rozlišovat, zda je země vývozu signatářským státem úmluvy UNESCO z roku 1970, či nikoli. Pokud je signatářem, a tedy státem, který se zavázal bojovat proti nedovolenému obchodu s kulturními statky, musí žadatel prokázat, že je vývoz z dané země legální; pokud není signatářem, musí žadatel prokázat, že byl legální vývoz ze země původu.

Článek 5 stanoví případy, kdy se bude vyžadovat prohlášení dovozce, a jednotný doklad popisující kulturní statky. Jednotný doklad bude odpovídat mezinárodnímu standardu Object ID používanému pro popis kulturních statků. Tento standard podporuje většina donucovacích orgánů, muzea, organizace kulturního dědictví, organizace zabývající se obchodem s uměleckými díly a jejich oceňováním a pojišťovny. Byl schválen rovněž UNESCO jako mezinárodní standard pro zaznamenávání minimálních údajů o movitém kulturním majetku. Standard Object ID je známý a mnoho členských států ho používá ke katalogizaci předmětů v digitálních databázích specializovanými policejními útvary jako rychlý způsob sdělování informací a ke stanovení minimálních požadavků na informace pro muzea. Podobně jako v článku 4 se rozlišuje, zda je země vývozu signatářským státem úmluvy UNESCO z roku 1970, či nikoli.

Článek 6 se věnuje kontrolním a ověřovacím opatřením celních orgánů.

²³ Nejprve na úrovni celní nomenklatury EU vytvořením vhodných podpoložek v rámci integrovaného sazebníku Evropských společenství (TARIC) za účelem uplatňování celních opatření EU a později na mezinárodní úrovni Světovou celní organizací, která jednoznačně oznámila svůj úmysl pozměnit kapitolu 97 harmonizovaného systému a vytvořit v ní více podpoložek.

Článek 7 uvádí, že Komise bude pravidelně zveřejňovat seznamy příslušných celních úřadů, které byly členskými státy určeny pro účely nařízení. Toto zveřejňování se považuje za nezbytné k informování hospodářských subjektů.

Článek 8 uvádí případy, kdy mohou celní orgány kulturní statky zadržet, jelikož nelze prokázat, že dotyčné kulturní statky byly ze země původu vyvezeny legálně.

Článek 9 vyzývá členské státy, aby zajistily spolupráci mezi svými příslušnými orgány, a umožňuje budoucí vývoj elektronické databáze, která usnadní uchovávání a výměnu informací, zejména co se týká prohlášení dovozců a vydaných dovozních licencí.

Článek 10 vyžaduje, aby členské státy stanovily sankce za porušení tohoto nařízení v souladu se svými vnitrostátními právními systémy.

Článek 11 od členských států vyžaduje, aby uspořádaly náležitá školení pro orgány, které určily za účelem provádění nařízení, a informační kampaně pro potenciální kupující, jež je seznámí s právním rámcem a odradí je od pořizování kulturních statků ze třetích zemí bez doloženého původu.

Článek 12 svěřuje Komisi pravomoc k přijímání aktů v přenesené pravomoci. Toto zmocnění Komisi umožní přizpůsobit v případě potřeby požadavek na minimální stáří nebo kategorie kulturních statků, u nichž se vyžaduje dovozní licence (z důvodu měnící se situace a na základě získaných zkušeností). Jelikož Světová celní organizace oznámila jednoznačný záměr doplnit v budoucnu kapitolu 97 harmonizovaného systému (HS) (v níž je zařazena velká většina kulturních statků pro celní a statistické účely) o další podpoložky, musí být Komise schopna aktualizovat příslušné celní kódy v příloze nařízení.

Článek 13 stanoví ustavení výboru, který bude Komisi nápomocen při provádění nařízení. Z důvodu konzistentnosti a efektivity je vhodné určit pro tyto účely stejný výbor, který je již Komisi nápomocen při provádění nařízení (ES) č. 116/2009 o vývozu kulturních statků.

Článek 14 se zabývá podáváním zpráv a hodnocením. Komise bude od členských států pravidelně shromažďovat informace o provádění a účinnosti nařízení, a to na základě řady ukazatelů. Členskými státy budou zaslány příslušné dotazníky za účelem sběru stejného druhu údajů, na jejichž základě vyhotoví Komise zprávu pro Evropský parlament a Radu. První zpráva bude předložena tři roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

Článek 15 upravuje vstup nařízení v platnost.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o dovozu kulturních statků**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na základě závěrů Rady ze dne 12. února 2016 o boji proti financování terorismu, sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o akčním plánu pro zesílení boje proti financování terorismu²⁴ a směrnice o boji proti terorismu²⁵ je nutno přijmout společná pravidla týkající se obchodu se třetími zeměmi, aby byla zajištěna účinná ochrana kulturních statků před ztrátou, zachování kulturního dědictví lidstva a zabránění financování terorismu prodejem uloupeného kulturního dědictví kupujícím v Unii.
- (2) Kulturní dědictví představuje jednu ze základních součástí civilizace, obohacuje kulturní život všech lidí, a proto by mělo být chráněno před neoprávněným přisvojováním a drancováním. Unie by tudíž měla zakázat vstup kulturních statků, které byly vyvezeny ze třetích zemí nelegálně, na celní území Unie.
- (3) Vzhledem k rozdílným pravidlům, která se v členských státech uplatňují s ohledem na vstup kulturních statků na celní území Unie, je nutno přijmout opatření zejména k zajištění toho, aby dovoz kulturních statků podléhal při vstupu jednotným kontrolám.
- (4) Společná pravidla by se měla vztahovat na celní zacházení s kulturními statky pocházejícími ze zemí mimo Unii, které vstupují na celní území Unie, tj. jejich propuštění do volného oběhu a do jiného zvláštního režimu, než je tranzit.
- (5) Vzhledem k známému potenciálu svobodných pásem (a tzv. „svobodných přístavů“) pro účely uskladnění kulturních statků by kontrolní opatření, která budou zavedena, měla mít co nejširší oblast působnosti, pokud jde o dotčené celní režimy. Tato kontrolní opatření by se proto měla týkat nejen kulturních statků propuštěných do volného oběhu, nýbrž také kulturních statků propuštěných do zvláštního celního režimu. Tato široká oblast působnosti by však neměla být v rozporu se zásadou volného tranzitu zboží, ani jít nad rámec cíle spočívajícího v zabránění vstupu nelegálně vyvezených kulturních statků na celní území Unie. Kontrolní opatření by

²⁴ COM(2016) 50 final.

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV, Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6.

proto sice měla zahrnovat zvláštní celní režimy, do nichž lze propustit kulturní statky vstupující na celní území Unie, tranzit by však měl být vyloučen.

- (6) V nařízení by měly být použity definice vycházející z definic, jež jsou obsaženy v Úmluvě UNESCO o opatřeních k zákazu a zamezení nedovoleného dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků podepsané v Paříži dne 14. listopadu 1970 a v Úmluvě UNIDROIT o kradených nebo protiprávně vyvezených kulturních statcích podepsané v Římě dne 24. června 1995, jejichž smluvní stranou je řada členských států a s jejichž ustanoveními je mnoho třetích zemí a většina členských států obeznámena.
- (7) Zákonnost vývozu je nutno posoudit na základě právních předpisů země, ve které byly kulturní statky nalezeny nebo vytvořeny („země původu“). Aby se zamezilo obcházení, měla by v případě vstupu kulturních statků do Unie z jiné třetí země osoba, která je chce dovést na celní území Unie, prokázat, že byly z dané země vyvezeny legálně – pokud je dotyčná třetí země signatářským státem úmluvy UNESCO z roku 1970 a tedy státem, který se zavázal bojovat proti nedovolenému obchodu s kulturními statky. V ostatních případech by tato osoba měla prokázat zákonnost jejich vývozu ze země původu.
- (8) Aby nebylo neúměrně bráněno obchodování s kulturními statky přes vnější hranice, mělo by se toto nařízení vztahovat pouze na kulturní statky, které splňují určitý požadavek na stáří. Za tímto účelem se zdá být vhodné stanovit pro všechny kategorie kulturních statků požadavek na minimální stáří 250 let. Tento požadavek na minimální stáří zajistí, aby se opatření stanovená tímto nařízením soustředila na kulturní statky, na něž se s největší pravděpodobností zaměřují plnitelé v oblastech, v nichž probíhá konflikt, aniž by byly vyloučeny ostatní kulturní statky, u nichž je nezbytná kontrola k zajištění ochrany kulturního dědictví.
- (9) Nedovolený obchod s uloupenými artefakty a starožitnostmi byl v rámci nadnárodního posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, která mají dopad na vnitřní trh²⁶, určen jako možný zdroj financování terorismu a praní peněz.
- (10) Jelikož u určitých kategorií kulturních statků, konkrétně archeologických předmětů, částí památek, vzácných rukopisů a prvotisků, existuje obzvláštní riziko drancování a ničení, zdá se být nezbytné zavést přísnější systém kontrol před tím, než tyto kulturní statky mohou vstoupit na celní území Unie. Takovýto systém by měl vyžadovat předložení licence vydané příslušným orgánem členského státu vstupu před propuštěním těchto kulturních statků do volného oběhu či do jiného zvláštního režimu, než je tranzit. Osoby usilující o získání této licence by měly být schopny prokázat legální vývoz ze země původu příslušnými doklady a důkazy, zejména vývozními osvědčeními nebo licencemi vydanými třetí zemí vývozu, vlastnickými tituly, fakturami, kupními smlouvami, doklady o pojištění, přepravními doklady a znaleckými posudky. Na základě úplných a správných žádostí by měly příslušné orgány členských států rozhodnout o vydání licence bez zbytečných prodlev.
- (11) U ostatních kategorií kulturních statků by osoby, které je chtějí dovést na celní území Unie, měly prostřednictvím prohlášení osvědčit jejich legální vývoz ze třetí země a převzít za něj odpovědnost a měly by předložit dostatečné informace, aby mohly celní orgány tyto kulturní statky identifikovat. K usnadnění postupu a z důvodů právní jistoty by měly být informace o kulturním statku poskytnuty prostřednictvím

²⁶

Sdělení Komise COM(2017) 340.

jednotného dokladu. K popisu kulturních statků by se měl používat standard identifikace předmětů Object ID, který doporučuje UNESCO. Celní orgány by měly vstup těchto kulturních statků zaregistrovat, originály uschovat a deklarantovi vydat kopii příslušných dokladů, aby byla po jejich vstupu na vnitřní trh zajištěna jejich dohledatelnost.

- (12) V případě dočasného použití kulturních statků pro účely vzdělávání a vědeckého nebo akademického výzkumu by se předložení licence nebo prohlášení nemělo vyžadovat.
- (13) Rovněž uskladnění kulturních statků pocházejících ze zemí postižených ozbrojeným konfliktem nebo přírodní pohromou by mělo být povoleno, aniž by bylo nutné předložit licenci či prohlášení, aby byla zajištěna jejich bezpečnost a ochrana.
- (14) Aby se zohlednily zkušenosti s prováděním tohoto nařízení a měnící se geopolitická situace a jiné okolnosti, jež ohrožují kulturní statky, přičemž není současně neúměrně bráněno obchodu se třetími zeměmi, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o úpravy kritéria minimálního stáří u jednotlivých kategorií kulturních statků. Toto přenesení pravomoci by mělo Komisi umožnit rovněž aktualizovat přílohu na základě změn kombinované nomenklatury. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů²⁷. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (15) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení konkrétních způsobů dočasného použití a uskladnění kulturních statků na celním území Unie, šablon žádostí o dovozní licence a formulářů, jakož i prohlášení dovozce a průvodních dokladů a dalších procesních pravidel týkajících se jejich předkládání a zpracování. Komisi by měly být svěřeny rovněž prováděcí pravomoci, pokud jde o přijetí opatření k vytvoření elektronické databáze pro uchovávání a výměnu informací mezi členskými státy. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁸.
- (16) Na podporu účinného provádění nařízení by měly být shromažďovány příslušné informace o obchodních tocích kulturních statků, které by měly poskytnout základ pro jeho budoucí hodnocení. Obchodní toky kulturních statků nelze účinně sledovat pouze na základě jejich hodnoty nebo hmotnosti, jelikož tyto dvě míry mohou kolísat. Je nezbytné shromažďovat informace o počtu položek uvedených v celním prohlášení. Jelikož v kombinované nomenklatuře není pro kulturní statky stanovena doplňková jednotka měření, je nezbytné vyžadovat, aby byl v celním prohlášení uveden počet položek.

²⁷ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Strategie a akční plán EU pro řízení rizik v oblasti cel²⁹ mají mimo jiné posílit kapacity celních orgánů a zvýšit schopnost reagovat na rizika v oblasti kulturních statků. Měl by se používat společný rámec pro řízení rizik stanovený v nařízení (EU) č. 952/2013 a celní orgány by si měly vyměňovat příslušné informace o rizicích.
- (18) Členské státy by měly zavést účinné, přiměřené a odrazující sankce za nedodržení ustanovení tohoto nařízení a tyto sankce oznámit Komisi.
- (19) Komisi je třeba poskytnout dostatek času na přijetí prováděcích pravidel k tomuto nařízení, zejména pravidel týkajících se vhodných formulářů, které se budou používat k podání žádosti o dovozní licenci nebo vypracování prohlášení dovozce. Použití tohoto nařízení by proto mělo být odloženo.
- (20) V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (21) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané článkem 6 Smlouvy o Evropské unii a převzaté Listinou základních práv Evropské unie, zejména její hlavou II,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení stanoví podmínky a postup vstupu kulturních statků na celní území Unie.

Toto nařízení se nevztahuje na kulturní statky v tranzitu přes celní území Unie.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) „kulturními statky“ se rozumějí předměty, které jsou významné pro archeologii, prehistorii, historii, literaturu, umění nebo vědu a které patří do kategorií uvedených v tabulce v příloze a splňují stanovený požadavek na minimální stáří;
- b) „zemí původu“ se rozumí země, na jejímž současném území byly kulturní statky vytvořeny nebo nalezeny;
- c) „zemí vývozu“ se rozumí poslední země, ve které se kulturní statky nacházely trvale v souladu s právními předpisy této země před odesláním do Unie;
- d) pojmem „trvale“ se rozumí časové období v délce nejméně jednoho měsíce a pro jiné účely než dočasné použití, tranzit, vývoz nebo odeslání;

²⁹ COM/2014/0527 final: Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o strategii a akčním plánu EU pro řízení rizik v oblasti cel.

e) „propuštěním do volného oběhu“ se rozumí celní režim uvedený v článku 201 nařízení (EU) č. 952/2013;

f) „propuštěním do jiného zvláštního režimu, než je tranzit“ se rozumí propuštění zboží do jednoho ze zvláštních celních režimů uvedených v čl. 210 písm. b), c) nebo d) nařízení (EU) č. 952/2013;

g) „držitelem kulturního statku“ se rozumí osoba uvedená v čl. 5 bodě 34 nařízení (EU) č. 952/2013;

g) „deklarantem“ se rozumí osoba uvedená v čl. 5 bodě 15 nařízení (EU) č. 952/2013.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12, pokud jde o změny druhého sloupce tabulky v příloze na základě změn kombinované nomenklatury a o změny požadavku na minimální věk ve třetím sloupci tabulky v příloze na základě zkušeností získaných při provádění tohoto nařízení.

Článek 3

Kulturní statky vstupující na celní území Unie

1. Propuštění kulturních statků do volného oběhu a propuštění kulturních statků do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, je přípustné pouze po předložení dovozní licence vydané podle článku 4 nebo prohlášení dovozce podle článku 5.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na:

a) dočasné použití kulturních statků ve smyslu článku 250 nařízení (EU) č. 952/2013 na celním území Unie pro účely vzdělávání a vědeckého a akademického výzkumu;

b) uskladnění kulturních statků ve smyslu článku 237 nařízení (EU) č. 952/2013 výslovně za účelem zajištění jejich ochrany ze strany orgánu veřejné moci nebo pod jeho dohledem.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijímat zvláštní postupy pro dočasné použití nebo uskladnění kulturních statků uvedených v odstavci 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 13.

4. Odstavcem 1 nejsou dotčena ostatní opatření, která Unie přijme podle článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 4

Dovozní licence

1. Propuštění kulturních statků uvedených v písmenech c), d) a h) přílohy do volného oběhu a do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, v Unii je podmíněno předložením dovozní licence celním orgánům.

2. Držitel kulturního statku požádá o dovozní licenci příslušný orgán členského státu vstupu. K žádosti se přiloží podklady a informace dokládající, že dotyčné kulturní statky byly země původu vyvezeny v souladu s jejími právními předpisy. Avšak je-li země vývozu smluvní strana Úmluvy UNESCO o opatřeních k zákazu a zamezení nedovoleného dovozu, vývozu a

převodu vlastnictví kulturních statků podepsané v Paříži dne 14. listopadu 1970 (dále jen „úmluva UNESCO z roku 1970“), přiloží se k žádosti podklady a informace dokládající, že kulturní statky byly z této země vyvezeny v souladu s jejími právními předpisy.

3. Příslušný orgán členského státu vstupu ověří, zda je žádost úplná. Do 30 dnů od obdržení žádosti si od žadatele vyžádá případné chybějící informace nebo doklady.

4. Do 90 dnů od podání úplné žádosti příslušný orgán žádost přezkoumá a rozhodne o vydání dovozní licence, nebo žádost zamítne. Žádost může zamítnout z těchto důvodů:

a) pokud země vývozu není smluvní stranou úmluvy UNESCO z roku 1970, v případě, že není prokázáno, že kulturní statky byly ze země původu vyvezeny v souladu s jejími právními předpisy;

b) pokud země vývozu je smluvní stranou úmluvy UNESCO z roku 1970, v případě, že není prokázáno, že kulturní statky byly ze země vývozu vyvezeny v souladu s jejími právními předpisy;

c) příslušný orgán má oprávněný důvod se domnívat, že držitel kulturního statku jej nezískal legálně.

5. Členské státy určí orgány veřejné moci, které jsou příslušné k vydávání dovozních licencí v souladu s tímto článkem. Údaje o těchto orgánech a případné změny v tomto ohledu oznámí Komisi.

Komise zveřejní údaje o těchto příslušných orgánech a jejich případné změny v řadě „C“ Úředního věstníku Evropské unie.

6. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit šablonu žádosti o dovozní licenci a procesní pravidla týkající se podávání a vyřizování těchto žádostí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 13.

Článek 5

Prohlášení dovozce

1. Propuštění kulturních statků uvedených v písmenech a), b), e), f), g), i), j), k) a l) přílohy do volného oběhu a do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, v Unii je podmíněno předložením prohlášení dovozce celním orgánům členského státu vstupu.

2. Prohlášení dovozce obsahuje potvrzení podepsané držitelem kulturního statku, že dotyčné kulturní statky byly ze země původu vyvezeny v souladu s jejími právními předpisy. Je-li však země vývozu smluvní stranou úmluvy UNESCO z roku 1970, obsahuje prohlášení dovozce potvrzení podepsané držitelem kulturního statku, že dotyčné kulturní statky byly z této země vyvezeny v souladu s jejími právními předpisy.

Prohlášení dovozce obsahuje jednotný doklad, který dotyčné kulturní statky popisuje dostatečně podrobně, aby je mohly celní orgány identifikovat.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit šablonu prohlášení dovozce a procesní pravidla týkající se podávání a zpracování prohlášení dovozců. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 13.

Článek 6

Celní kontroly a ověření

1. Dovozní licence podle článku 4 nebo případně prohlášení dovozce podle článku 5 je předloženo celnímu úřadu příslušnému k propuštění kulturních statků do volného oběhu nebo do jiného zvláštního režimu, než je tranzit.

2. Co se týká kulturních statků, u nichž se za účelem vstupu na celní území Unie vyžaduje vydání dovozní licence, celní orgány ověří, zda dovozní licence odpovídá předloženým kulturním statkům. Za tímto účelem mohou kulturní statky podrobit fyzické kontrole, včetně odborného posouzení.

3. Co se týká kulturních statků, u nichž se za účelem vstupu na celní území Unie vyžaduje předložení prohlášení dovozce, celní orgány ověří, zda prohlášení dovozce splňuje požadavky stanovené v článku 5 nebo na základě tohoto článku a zda odpovídá předloženým kulturním statkům. Za tímto účelem si mohou od deklaranta vyžádat další informace a podrobit kulturní statky fyzické kontrole, včetně odborného posouzení. Celní orgány prohlášení dovozce zaregistrují, přidělí mu pořadové číslo a připojí datum registrace a při propuštění kulturních statků vydají deklarantovi kopii zaregistrovaného prohlášení dovozce.

4. Při podávání celního prohlášení s návrhem na propuštění kulturních statků do volného oběhu nebo do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, je nutno uvést množství statků s použitím doplňkové jednotky stanovené v příloze.

Článek 7

Příslušné celní úřady

Pokud členské státy omezí počet celních úřadů, které jsou příslušné k propuštění kulturních statků do volného oběhu nebo do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, oznámí údaje o těchto celních úřadech a případné změny v tomto ohledu Komisi.

Komise zveřejní údaje o příslušných celních úřadech a jejich případné změny v řadě „C“ Úředního věstníku Evropské unie.

Článek 8

Dočasné zadržení celními orgány

1. Celní orgány zajistí a dočasně zadrží kulturní statky dovážené na celní území Unie, pokud dotyčné kulturní statky vstoupily na celní území Unie, aniž by byly splněny podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 a 2.

2. Ke správnému rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 je připojeno odůvodnění, rozhodnutí je sděleno deklarantovi a podléhá účinnému opravnému prostředku v souladu s postupy stanovenými ve vnitrostátním právu.

3. Doba dočasného zadržení je důsledně omezena na čas potřebný k tomu, aby celní orgány nebo jiné donucovací orgány zjistily, zda okolnosti případu odůvodňují zadržení podle jiných ustanovení právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů. Maximální doba dočasného zadržení podle tohoto článku činí šest měsíců. Není-li v této lhůtě přijato rozhodnutí o dalším zadržování kulturních statků nebo je-li rozhodnuto, že okolnosti případu neodůvodňují další zadržování, jsou kulturní statky dány k dispozici deklarantovi.

Článek 9

Správní spolupráce

1. Pro účely provádění tohoto nařízení zajistí členské státy spolupráci mezi příslušnými orgány podle čl. 3 odst. 4.

2. Za účelem uchovávání a výměny informací mezi orgány členských států, zejména co se týká prohlášení dovozců a dovozních licencí, lze vyvinout elektronický systém.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout:

a) opatření za účelem zavedení, provozu a údržby elektronického systému uvedeného v odstavci 2;

b) podrobná pravidla pro uchovávání a výměnu informací mezi orgány členských států prostřednictvím elektronického systému uvedeného v odstavci 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají postupem podle článku 13.

Článek 10

Sankce

Členské státy stanoví pravidla sankcí, které lze uložit za porušení článků 3, 4, a 5, a zejména za předložení nepravdivých prohlášení a poskytnutí nepravdivých informací k dosažení vstupu kulturních statků na celní území Unie, a učiní veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy do 18 měsíců od data vstupu nařízení v platnost uvědomí o takových pravidlech a opatřeních Komisi a neprodleně ji informují o jakýchkoli pozdějších změnách těchto pravidel nebo opatření.

Článek 11

Vzdělávání, budování kapacit a zvyšování informovanosti

Členské státy organizují činnosti v oblasti vzdělávání a budování kapacit k zajištění účinného provádění tohoto nařízení ze strany dotčených orgánů. Mohou využít rovněž informační kampaně, zejména za účelem upozornění subjektů pořizujících kulturní statky.

Článek 12

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od [Úřad pro publikace doplní datum vstupu tohoto aktu v platnost.]
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm uveden. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 13

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 8 nařízení Rady (ES) č. 116/2009³⁰.
2. Odkazuje-li se na tento článek, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 14

Podávání zpráv a hodnocení

1. Členské státy poskytují Komisi informace o provádění tohoto nařízení. Jedná se zejména o tyto informace:
 - a) statistické údaje o zaregistrovaných prohlášeních dovozců;

³⁰ Nařízení Rady (ES) č. 116/2009 ze dne 18. prosince 2008 o vývozu kulturních statků (Úř. věst. L 39, 10.2.2009, s. 1).

- b) informace o porušení tohoto nařízení;
- c) počty podaných žádostí o dovozní licence a počty zamítnutých žádostí o dovozní licence;
- d) příslušné statistické údaje o obchodu s kulturními statky;
- e) počet případů zadržení kulturních statků a
- f) počet případů, kdy byly kulturní statky přenechány státu podle článku 199 nařízení (EU) č. 952/2013.

Za tímto účelem zašle Komise členským státům příslušné dotazníky. Členské státy mají šest měsíců na to, aby Komisi sdělily požadované informace.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení tři roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení a poté každých pět let.

Článek 15

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*